

Objawienie Jezusa Chrystusa

Brian Kocourek

Otwórzmy nasze Biblie dzisiaj rano w **Księdze Objawienia Jezusa Chrystusa 1:1**. Zwróćcie uwagę, Jan rozpoczyna, pisząc: ***Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg***, (w porządku, więc, musimy się zatrzymać tutaj, jeśli zamierzamy zrozumieć nasze Biblie. Zwróćcie uwagę na te słowa... ***Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg,...*** Zatem musimy wiedzieć, kim jest ten, któremu Bóg dał objawienie Jezusa Chrystusa? Prawda? Tutaj jest mówione o Objawieniu Jezusa Chrystusa, które dał Bóg, wiemy tyle, że to Bóg jest tym, który dał objawienie, ale potrzebujemy się dowiedzieć, komu je Bóg dał dał...)

Otóż, myślę, że Tłumaczenie Wuesta jest najlepsze co do otrzymania odpowiedzi.

WUEST Objawienie 1:1 *Objawienie posiadane przez Jezusa Chrystusa, które Bóg (Ojciec) dał Mu, w tym celu, by dać poznać....* Teraz powróćmy do wersji króla Jakuba, żeby zakończyć czytanie naszego tekstu... *aby ukazać sługom swoim to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawiał On za pośrednictwem zesłanego anioła* (to małe „a” oznacza Posłańca wysłanego do Jana) *swojego słudze swemu Janowi, 2 Który dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkiemu, co w widzeniu oglądał. 3 Błogosławiony ten, który czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane; czas bowiem jest bliski.*

Teraz pomódlmy się... *„Drogi Ojcze, widzimy, że ta Księga Objawienia Jezusa Chrystusa jest Twoją Księgą, którą dałeś zgodnie z tym Wspaniałym Objawieniem, które dałeś Twemu Synowi Jezusowi, które On zmanifestował ludzkości. Rozpoznajemy, że Jan chce przekazać nam tutaj, że to Wspaniałe objawienie, które ty mu dałeś przez Twego Posłańca, i jak Ta Księga Objawienia Jezusa Chrystusa przynosi świadectwo Twojemu Słowu i świadectwo Twego Syna Jezusa. Więc pomóż nam, Ojcze, zrozumieć, jak to Objawienie Jezusa Chrystusa jest Twoje, i jak to objawienie było dane poznać twoim dzieciom przez świadectwo Twego Syna Jezusa, bowiem prosimy o to w imieniu Jezusa Chrystusa, w imieniu, które dałeś swemu pierworodnemu synowi w dziedzictwie, według którego cała niebiańska rodzina się nazywa. Amen.”*

Otóż, to tłumaczenie Wuesta było tłumaczeniem Kennetha S. Wuesta, nazywane „**Nowy Testament: wersja rozszerzona**”. Wuest był profesorem Greckiego Nowego Testamentu w Instytucie Biblijnym Moody’ego w Chicago aż do swojej śmierci w 1962 roku. Był uczonym, który w swoim tłumaczeniu Nowego Testamentu usiłował bardziej udostępnić czytelnikowi oryginalny język grecki przedkładając (w tłumaczeniu) pełną różnorodność możliwych znaczeń i tłumaczeń zasadniczych greckich słów.

Zanim pójdę dalej, przeczytam wam jeden wiersz z tłumaczenia króla Jakuba **Ew. Jana 1:14** *A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.*

Zatem, posłuchajcie ten sam werset z wersji Wuesta tłumaczenie rozszerzone.

Ew. Jana 1:14 A Słowo, wstępując do nowego sposobu egzystencji, ciałem się stało i zamieszkało w namiocie (Jego fizycznym ciele) wśród nas, i patrzyliśmy się z pilną i ostrożną uwagą i duchowym postrzeganiem na chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy.

Więc możecie widzieć jak Sam Bóg, który jest Słowem, Ew. Jana 1:1 zstąpił i zmanifestował Samego Siebie ludzkości w ciele Swego jednorodzonego syna. Dlatego słownictwo wersji rozszerzonej pomaga nam lepiej zrozumieć naukę, którą znamy, i której nauczał nas William Branham.

W takim razie powracając do naszego studium Księgi Objawienia, widzimy, że to Objawienie jest Bożym Objawieniem, ale On dał je poznać przede wszystkim Swemu Jednorodzonemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi, a później nam przez świadectwo Swego Syna. A więc to świadectwo Jezusa Chrystusa jest wyrażeniem ukrytych myśli Boga sprzed założenia świata.

I jak jesteśmy nauczali w *5 Mojżeszowa 29:28 To, co jest zakryte, należy do PANA, Boga naszego, a co jest jawne, do nas i do naszych synów po wieczne czasy, abyśmy wypełniali wszystkie słowa tego zakonu.* Więc kiedy Bóg objawił Siebie Samego człowiekowi, to było przez świadectwo Najstarszego albo pierworodnego syna Jezusa. A kiedy to stało się znane Jemu, to stało się objawieniem Jezusa Chrystusa.

Pozwólcie, że przeczytam wam to znowu z tłumaczenia Wuesta **Objawienie 1:1** *Objawienie posiadane przez Jezusa Chrystusa, które Bóg (Ojciec) dał Mu, w tym celu, by dać poznać....*

Otóż, apostoł Paweł powiedział nam tą samą rzecz w liście, który napisał do Koryntian **1 Koryntian 2:7** *Ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej,*

W celu lepszego zrozumienia tej księgi Objawienia Jezusa Chrystusa powinniśmy zrozumieć, co oznacza słowo objawienie. Słownik Webstera mówi nam, że **słowo objawienie to:** *odkrywanie albo ujawnianie czegoś. W odniesieniu do Boga, to jest Boże odsłonięcie lub manifestacja człowiekowi Jego Samego lub Jego woli. A słowo odsłonięcie oznacza: dać poznać.*

Dlatego kiedy brat Branham mówi nam: *„Biblia jest całkowitym objawieniem Jezusa Chrystusa,”* wiemy, iż on mówi nam: *Biblia całkowicie daje nam poznać Jezusa Chrystusa”*. Więc myślę sobie, że wszyscy wiemy, co znaczy słowo całkowity. Mówiąc inaczej, to znaczy wszystko. Nie można do tego więcej dodać, i niczego nie można ująć z tego. Jeśli dodasz do tego albo odejmiesz, zmienisz zrozumienie odsłonięcia lub tego, co jest dane poznać. Objawienie będzie zmienione. Dlatego jesteście ostrzegani w księdze Rodzaju i znowu w Galacjan a na koniec w Księdze Objawienia, żebyśmy pozostawili to tak, jak to jest napisane.

Więc dzisiaj rano zaczerpniemy nasz tekst z **Księgi Objawienia Jezusa Chrystusa rozdział 22 i wiersz 18 i 19**, które także zgadzają się z akapitem 50 i 51 kazania brata Branhama „**Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem.**”

50 Otóż, w księdze **Objawienia 22. rozdz. 19 wiersz** - chętnie bym to przeczytał. **Obj. 22, 19**; zobaczymy, co tam jest powiedziane. Rozpocznijmy od **18. wiersza**.

*"Co do mnie, to świadczę każdemu (pamiętajcie, już od 1. Mojż., kiedy On wypowiedział Słowo, widzicie?) **świadczę bowiem każdemu...** (tzn. kapłanowi, papieżowi, biskupowi, okręgowemu prezbiterowi, kimkolwiek on jest) **który słucha słów prorocstwa księgi tej: Jeśli ktoś dołoży coś do nich, dołoży mu Bóg plag opisanych w tej księdze**". A co z waszymi dogmatami? Co z waszymi niezgodnymi z Pismem wyznaniem wiary, których słuchacie? - ze wszystkich denominacji - ani jedna nie ma wymówki! **"A jeżeli ktoś ujmie coś ze słów...** (mówiąc, że Ono nie jest to samo, widzicie?) **... ze słów prorocstwa tej księgi, ujmie Bóg z działu jego z drzewa żywota i ze świętego miasta, opisanych w tej księdze**".*

51 Chociaż by był kaznodzieją, chociaż by był całe życie członkiem kościoła, chociaż by był biskupem albo papieżem, **KTOBYKOLWIEK UJAŁ Z NIEJ JEDNO SŁOWO** - tylko jedno Słowo! **Czy uświadamiacie sobie, że to było jedno Słowo, do którego Ewa miała wątpliwości, a to spowodowało wszystkie kłopoty?** Jedno wypowiedziane Słowo Boże, odnośnie którego Ewa miała wątpliwości, czy jest Prawdą; a to spowodowało każdą chorobę, każdą dolegliwość, każde cierpiące niemowlę, każdy szpital, który musiał być zbudowany, każdą operację, która kiedy została przeprowadzona, każdą śmierć człowieka, który kiedy umarł - z powodu jednej osoby, która poddała w wątpliwość jedno Słowo. Tutaj to macie!

JEDNOŚĆ Z BOGIEM 62-0211 Myślmy więc poważnie, ponieważ kiedy to śmiertelne życie się zakończy, nie będziemy nigdy więcej zdolni myśleć. Wasze myślenie służy wam teraz. Nie będziecie mogli wybrać potem. Musicie wybrać teraz, ponieważ teraz jest dzień wybierania, dokonywania waszego wyboru. Otóż ona nie uwierzyła jednemu Słowu. Nie podała w wątpliwość całego dekalogu, lecz tylko jedno Słowo. Podała w wątpliwość to, co powiedział Bóg, ponieważ w takim świetle zostało jej to przedstawione. Powiedziano jej, że to Słowo jest wątpliwe. **Bożego Słowa nie można podawać w wątpliwość, On myśli właśnie to, co mówi.** Ale ona miała co do tego wątpliwości, ponieważ tak zostało jej to przedstawione:

- Och, z pewnością Bóg tego nie miał na myśli. - Ale On miał to na myśli! Bóg miał na myśli każde Słowo, które wypowiedział. **A ono nie wymaga żadnego ludzkiego układu. Ono obowiązuje właśnie w takiej postaci, jak On je wypowiedział.**

40 - Wiem coś na temat Biblii - powiadasz. Ja wierzę, że mój Bóg kierował tą Biblią, że pilnował swojego Słowa. On wiedział, że w ostatecznych czasach powstaną ateści i bezbożnicy, i dlatego czuwał nad nim. **Ono mówi dokładnie to, co Bóg miał na myśli.** Przemawia do nas teraz właśnie w ten sposób, jak trzeba, toteż musimy mu

wierzyć. *Jeśli ujmiemy z niego jedno Słowo, utracimy naszą społeczność i znajdziemy się na zewnątrz, w śmierci, w wiecznym odłączeniu od Boga...*

A dlaczego apostoł Paweł ostrzegałby nas o przekleństwie nad tymi, którzy wypaczą to Słowo?

GALACJAN 1:6 *Dziwię się, że tak prędko dajecie się odwieść od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii, 7 Chociaż innej nie ma; są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekreślić ewangelię Chrystusową. 8 Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty! 9 Jak powiedzieliśmy przedtem, tak i teraz znowu mówię: Jeśli wam ktoś zwiastuje ewangelię odmienną od tej, która przyjęliście, niech będzie przeklęty!*

W **Objawieniu rozdział 22:18-19** chcę, żebyście dostrzegli akcent, jaki Jezus kładzie na Słowa...

Jeżeli ktoś doloży coś do nich, doloży mu Bóg plag opisanych w tej księdze; A jeżeli ktoś ujmie coś ze słów tej księgi prorocstwa, Bóg sprawi to, że jego imię będzie wykreślone z Księgi Życia.

Mam nadzieję, iż widzicie, jak ważne to jest wierzyć każdemu Słowu w tej Księdze, ponieważ przede wszystkim, jeśli ja Księga jest całkowitym Objawieniem Jezusa Chrystusa, który jest Bogiem i ma relacje ze Swoim Synem, więc dodać do tego albo ująć z tego, zmieniać to, kim jest Bóg i modyfikujecie relację, którą miał z pierwotnym synem.

Otóż, brat Branham powiedział: „Biblia jest całkowitym objawieniem Jezusa Chrystusa”. Kropka! On nie powiedział: „a cokolwiek innego myślicie, Pan próbuje pokazać wam. Jeśli macie takie nastawienie, wtedy nie jesteście Jego. Jesteście nasieniem sprzeczności, które jest nasieniem węża. „Biblia jest całkowitym objawieniem Jezusa Chrystusa, kropka.” A nie możecie niczego dodać do tego objawienia, ani nie możecie niczego ująć z tego Objawienia. Pozwólcie, że przeczytam wam to, gdzie on powiedział tak. Podam wam dwa cytaty, żebyście mieli dwóch świadków.

Chrystus jest objawiony w swoim własnym Słowie 65-0822 P:52 *Zatem, Biblia jest kompletnym objawieniem Jezusa Chrystusa. Ona była pisana przez proroków. Do **Hebrajczyków 1, 1.** w... "Bóg, Który wielokrotnie mówił do ojców przez proroków, w tych ostatecznych dniach, mówi do nas przez Syna Swego, Jezusa Chrystusa," który był podsumowaniem wszystkich proroków razem wziętych. Jezus był Malachiaszem; Jezus był Jeremiaszem, Izajaszem, Eliaszem. Wszystko, czym oni byli, było w Nim. **A wszystko, czym wy jesteście i wszystko, czym jestem ja, jest w Nim; Słowa, składające świadectwo o Słowie. Więc Ona nie jest księgą systemów, kodeksem etyki moralnej, ani nie jest księgą historii, ani księgą teologii. Ona nie jest. Lecz Ona jest objawieniem Jezusa Chrystusa - Samego Boga objawionego z postaci***

Słowa do ciała. Oto, czym Ona jest. Biblia jest Słowem, a Bóg jest ciałem, Bóg w... Bóg jest Słowem, raczej, a Jezus jest ciałem. Jest to objawienie, jak Bóg (Słowo) został zmanifestowany w ludzkim ciele i objawiony nam. I właśnie dlatego On staje się Synem Bożym; On jest częścią Boga. Czy rozumiecie?

Przyszły dom 64-0802 P:28 *Biblia jest zupełnym objawieniem Jezusa Chrystusa.*

Znak 64-0308 P:6 *On będzie sądzić świat na podstawie Biblii. A Biblia jest Bożą Księgą sądu, która jest zupełnym objawieniem Jezusa Chrystusa, do którego nie może być dodane nic innego ani nic nie może być z Niego ujęte. Karą za zrobienie tego jest usunięcie twojego imienia z Księgi Życia. Pozostańmy więc w tej Księdze i módlmy się do Boga, aby nas uczynił częścią Tego.*

Posłaniec czasu ostatecznego 63-0116 P:82 *I zawsze – za każdym razem jest tak, że gdy przychodzi posłaniec, jest to zawsze wezwanie z powrotem do Słowa, nigdy to nie zawodzi. Pamiętajcie, To jest kompletne objawienie Jezusa Chrystusa, nic nie może być dodane do Niego ani ujęte z Niego. Jest to kompletne objawienie Jezusa Chrystusa. I możemy być tego pewni tylko w jeden sposób: Jeżeli cokolwiek powstanie między nami, co jest w sprzeczności do tego objawienia, jest to błędne. Rozumiecie? Chodzi o to „Z powrotem do Słowa” i zawsze nawołuje z powrotem.*

Zatem, musimy zrozumieć objawienie Jezusa Chrystusa z Biblii, a wszystko inne, sprzeczne z tym objawieniem, nie pochodzi od Boga. A jest nam powiedziane w Księdze Objawienia. Jan powiedział: *Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby ukazać sługom swoim to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawiał On za pośrednictwem zesłanego anioła swojego służąc swemu Janowi, 2 Który dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkiemu, co w widzeniu oglądał.* Więc widzimy tutaj Jana mówiącego nam, że Jezus Chrystus, syn Boży dał świadectwo Słowu Bożemu i dał poznać Objawienie, które dał mu Bóg przez Swoje świadectwo. Mówiąc inaczej, Jezus Chrystus posłużył się Swoim świadectwem, aby pokazać objawienie Boga człowiekowi.

Więc potem co oznacza to, kiedy słyszymy, jak brat Branham mówi, że: *„Biblia jest zupełnym objawieniem Jezusa Chrystusa?”* To mówi nam, że każdy detal *objawienia Jezusa Chrystusa* musi być odnaleziony w tej Biblii. Nie ma żadnego innego źródła, nie istnieje inny fundament, ta Biblia jest sama Słowem Bożym i Objawieniem, Kim ON jest.

Otóż, jeśli tak to jest, a wierzę, że tak, wtedy jako mogą ludzie twierdzić, że wierzą tej Biblii a nauczają trójcę? I jak mogą twierdzić, że wierzą tej Biblii, a nauczają idei unitarianizmu? Zatem, jeśli on mówi, że ta Biblia jest Objawieniem Jezusa Chrystusa, on nie mówi o Jezusie Chrystusie, Synu Boga, lecz o Jezusie Chrystusie, Ojcu, który jest Bogiem. Ponieważ, Sam Jezus powiedział, że żadne słowo nie pochodzi od niego Samego, iż On sam jest zupełnie zależny od słów Ojca.

Następnie Jan mówi nam, że to Objawienie było dane Jezusowi Chrystusowi od Boga, a Jezus Chrystus dał Synowi Bożemu. **Objawienie 1:1** *Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby ukazać sługom swoim to, co ma się stać wkrótce; to też wyjawiał On za pośrednictwem zesłanego anioła swojego służącemu swemu Janowi, 2 Który dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkiemu, co w widzeniu oglądał.*

Więc Jan mówi: daję świadectwo Słowu Bożemu i świadectwu o Jezusie Chrystusie odnośnie Objawienia Jezusa Chrystusa, które było dane Synowi Bożemu od Samego Ojca, który dał nam to poznać.

Otóż, próbowałem wyjaśnić to w kazaniu nazwanym Wiara Jezusowa od Getsemane do Krzyża. W tym kazaniu wskazałem na to, jak brat Branham powiedział: w Getsemane, Bóg oczekiwał na Swego Syna Jezusa, ażeby się zdecydował, czy pójdzie przez to, czy też nie. A następnie, pokazałem, jak Jezus rozpoznał Swoją rolę jako pierworodny syn, który był także przeznaczony przed założeniem świata, żeby był barankiem, który został zabity. A kiedy Jezus rozpoznał swoją rolę pierworodnego syna, on także rozpoznał swoją rolę zabitego baranka, a Bóg oczekiwał na Niego, aby wstąpił do tej roli, żeby przyjąć to ciało.

Brat Branham również nauczał nas że Mojżesz musiał wejść w tę rolę, aby wody się rozstały.

Konferencja 60-1125 P:43 *Otóż, Mojżesz zawołał do Pana, a Pan odpowiedział: „Powstań i idź naprzód.” A kiedy Mojżesz szedł prosto przed siebie i wszedł do wody, kiedy to nastąpiło, Morze Czerwone się otwarło, a Izrael przeszedł przez nie z wielkim zwycięstwem. Oni mieli konferencję. Dlatego zawsze musimy tak zrobić, mieć konferencje. Więc, chcę mówić o innej właśnie teraz. Była pewna konferencja. Istniało tak wielu tych, którzy potrafili mówić o tym, ale nie przeszli przez to. Pewnego razu była konferencja w Getsemane. To musiało być wykonane po tym, kiedy zwycięskie życie pokonało choroby, pokonało wszystko na tym świecie, On przyszedł do Getsemane, a Ojciec musiał sprawdzić, żeby zobaczyć, czy On naprawdę chce przejść przez to lub też nie.*

Więc widzicie, wiara, którą posiadał Jezus, była wiarą, którą dał Bóg przed założeniem świata Swemu synowi, jak czytamy w tłumaczeniu Wuesta Objawienie rozdział 1. Ponieważ byliśmy nauczani przez br. Branhama, że wiara jest objawieniem.

Dlatego to Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Bóg swemu Synowi, jest Wiarą, którą Bóg miał w Swoje Własne Słowo, a On dał tę Wiarę Swemu Synowi, a my otrzymaliśmy tę samą wiarę przez świadectwo Jego Syna, a to przyprowadziło nas do Jedności z Bogiem, tak jak Jezus i Jego ojciec są jedno. O to właśnie Jezus modlił się w modlitwie do Swego Ojca na samym końcu. **Ew. Jana 17:22** *A Ja dałem im chwałę (doxa, opinię, wartość i ocenę), którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.*

Dlatego my otrzymaliśmy przez świadectwo pierworodnego Syna tę samą Wiarę, którą miał Bóg w swoim zamiarze i planie przed założeniem świata. Dlatego, przez objawienie Siebie Samego i przez Swego Syna, Bóg odsłonił samego siebie Swoim dzieciom w całkowitym charakterze i w pełni.

Dlatego Jan mówi: ***Daję świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa***, ponieważ świadectwem Jezusa były własne słowa Jezusa, oznajmiające Słowo Ojca.

Dlatego on powiedział w ***Ew. Jana 14:24*** *Słowo, które słyszycie, nie jest moim słowem, lecz Ojca, który mnie posłał.*

Ew. Jana 5:30-32 *Nie mogę sam z siebie nic uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo staram się pełnić nie moją wolę, lecz wolę tego, który mnie posłał. 31 Jeżeli bym Ja wydawał o sobie świadectwo, świadectwo moje nie byłoby wiarogodne; 32 Jest inny, który wydaje o mnie świadectwo, i wiem, że świadectwo, które On o mnie wydaje, jest wiarogodne.*

Zwróćcie uwagę, Jezus mówi nawet, że On nie mógłby świadczyć o Samym sobie, aby udowodnić albo potwierdzić Siebie, ale On polegał na Ojcu, który potwierdził Go.

Znowu widzimy ***Ew. Jana 7:16-18*** *Na to odpowiedział im Jezus, mówiąc: Nauka moja nie jest moja, lecz tego, który mnie posłał. 17 Jeżeli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna, czy ta nauka jest z Boga, czy też Ja sam mówię od siebie. 18 Kto od siebie samego mówi, ten szuka własnej chwały; ale kto szuka chwały tego, który go posłał, ten jest szczery i nie ma w nim nieprawości.*

Tutaj Jezus mówi nawet nam, że Jego nauka nie jest jego własną, lecz nauką Ojca, i każdy, kto jest prawdziwie powołany przez Boga, nie szuka własnej chwały, ale chwały Ojca.

Znowu w ***Ew. Jana 8:26*** *Wiele mógłbym o was mówić i sądzić, lecz Ten, który mnie posłał, jest wiarogodny, a Ja to, co usłyszałem od niego, mówię do świata. 27 Nie zrozumieli jednak tego, że im o Ojcu mówił. 28 Wtedy rzekł Jezus: Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że nic nie czynię sam z siebie, lecz tak mówię, jak mnie mój Ojciec nauczył. 29 A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba.*

Ponownie chciałbym, żebyście zauważyli, że Jezus mówi nam, iż Jego Słowa, Słowa, które On wypowiada, najpierw usłyszał od Ojca, a to właśnie Ojciec nauczył Go.

A potem w Ew. Jana 8:47 Jezus powiedział: ***Kto z Boga jest, słów Bożych słucha; wy dlatego nie słuchacie, bo z Boga nie jesteście.***

Brat Branham potem czyta ***Hebrajczyków 1:1***: *„Wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Bóg dawnymi czasy do ojców przez proroków; 2 Ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna, Jezusa Chrystusa,”* potem on mówi: *„To jest objawienie Jezusa Chrystusa: Sam Bóg... objawiony ze Słowa do ciała.”* (Mam nadzieję, że

pojmujecie, jak on to powiedział. Sam Bóg objawił... Jak? Ze Słowa do ciała.) Potem on mówi: „*Tak właśnie to wygląda. Bóg jest Słowem, a Jezus, będąc ciałem, to jest objawienie, jak Bóg, Słowo, było zmanifestowane w ludzkim ciele i objawił się nam. I dlatego On stał się Synem Bożym. On jest częścią Boga. Czy to pojmujecie? Więc, On nie jest... Ciało jest **częścią Boga**, tak samo jak Syna. Syn... jak katolicy przedstawiają to, wieczny Syn (i wszystkie pozostałe kościoły), to słowo nie ma nawet sensu. Rozumiecie? On nie może być wiecznym, a potem być synem, ponieważ syn jest kimś, kto jest zrodzony z kogoś. A słowo „wieczny”... On nie może być... On może być Synem, lecz On nie może być wiecznym Synem. Absolutnie nie. On nie może być wiecznym Synem. Otóż, lecz On jest Synem, tak jak było Słowo w Jeremiaszu, Mojżeszu... A wszystkie te Słowa, jak On powiedział: „One mówią o mnie.” Całe to prawdziwe Boskie objawienie Słowa weszło w jedno ludzkie ciało, a Bóg okrył to ciałem. Z tego powodu On był nazwany „Synem”, dlatego On odnosi się: „Ojciec”. Dlaczego, to jest tak proste, jeśli pozwolicie Bogu przelać to do waszych umysłów. Rozumiecie? Bóg objawiony w ludzkim ciele (Zauważcie.)—objawiony ze Słowa do ciała. To jest w **Ew. Jana 1:14 „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami.”***”

Ew. Jana 1:1-4, 14 Więc brat Branham wskazuje na to, kiedy on cytuje Hebrajczyków 1:1-2. Zauważcie, Biblia Scofielda mówi: to nie jest przez Jego Syna, lecz raczej „**W Synu On przemówił do nas.**” Więc kto przemówił do nas W Synu? Oto pytanie. Kto przemówił do nas W Synu? Kto? Bóg przemówił do nas W Synu.

Otóż, może zapytacie się, jaka różnica między przez Syna a w Synu? To jest wielka różnica. Dosłowne tłumaczenie Hebrajczyków mówi: „**Bóg, który wiele razy i wieloma sposobami przemówił do naszych ojców w wielu odrębnych poselstwach i różnymi sposobami w osobach Proroków, w ostatecznym czasie przemówił do nas w osobie Swego Syna.**” Aby powiedzieć, że Bóg po prostu przemówił do nas przez Swego Syna pozostawia na nas wrażenie, że Synowi było może dane poselstwo od Boga, żeby przekazał je nam, lub że Syn był wieloma sposobami złączony z tym Poselstwem, które dał, oprócz tego, że był doręczycielem poselstwa. Tak jak myślimy, kiedy słyszymy, jak Bóg przemówił do nas przez Proroków. Ale prawdziwe tłumaczenie nie podaje przez proroków, lecz w Prorokach Bóg przemówił, a teraz W Chrystusie On mówi. Chrystus jest wszystkim, czym byli prorocy, razem skombinowany. Każdy z proroków przyniósł część tego, czym On był a całkowicie oni przynieśli kompletne objawienie Jezusa Chrystusa.

Więc pamiętajcie, Jezus powiedział: „**Słowa, które mówię do was, nie są moje własne, lecz słowami Ojca, który mnie posłał.**”

A przypomnijcie sobie również, że w tych słowach jest Życie, jak powiedział Jezus w **Ew. Jana. 6:63b** **Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem.** A skąd pochodzi to życie? Odnajdujemy odpowiedź w **Ew. Jana 5:26** **Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.** Więc widzimy, że życie pochodzi od Ojca. Potem widzimy, że nawet Jezus, Boży Syn był zależny od Ojca, który Go ożywił i dał Mu życie. Q

To jest w **1 Piotra 3:18** *Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was przywieść do Boga; w ciele wprawdzie poniósł śmierć, lecz w duchu został przywrócony życiu. Jezus, Boży Syn był ożywiony przez Boże Życie.*

Rzymian 4:16-25 *Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona całemu potomstwu, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, ojca nas wszystkich, 17 Jak napisano: Ustanowiłem cię ojcem wielu narodów, zapewniona przed Bogiem, któremu zaufał, który ożywia umarłych i który to, czego nie ma, powołuje do bytu, 18 Abraham wbrew nadziei, żywiąc nadzieję, uwierzył, aby się stać ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co powiedziano: Takie będzie potomstwo twoje. 19 I nie zachwiał się w wierze, choć widział obumarłe ciało swoje, mając około stu lat, oraz obumarłe łono Sary; 20 I nie zwątpił z niedowiarstwa w obietnicę Bożą, lecz wzmocniony wiarą dał chwałę Bogu, 21 Mając zupełną pewność, że cokolwiek On obiecał, ma moc i uczynić. 22 I dlatego poczytane mu to zostało za sprawiedliwość. 23 A nie napisano tego, że mu poczytano tylko ze względu na niego, 24 Ale ze względu na nas, którym ma to być poczytane i którzy wierzymy w tego, który wzbudził Jezusa, Pana naszego, z martwych, 25 Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego.*

Rzymian 5:1-16 *Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, 2 Dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę do tej łaski, w której stoimy, i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. 3 A nie tylko to, chlubimy się też z ucisków, wiedząc, że ucisk wywołuje cierpliwość, 4 A cierpliwość doświadczenie, doświadczenie zaś nadzieję; 5 A nadzieja nie zawodzi, bo miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany. 6 Wszak Chrystus, gdy jeszcze byliśmy słabi, we właściwym czasie umarł za bezbożnych. 7 Rzadko się zdarza, że ktoś umrze za sprawiedliwego; prędzej za dobrego gotów ktoś umrzeć. 8 Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. 9 Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu. 10 Jeśli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Syna jego, tym bardziej, będąc pojednani, dostąpimy zbawienia przez życie Jego. 11 A nie tylko to, lecz chlubimy się też w Bogu przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz dostąpiliśmy pojednania. 12 Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli; 13 Albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma; 14 Lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjść. 15 Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa. 16 I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków.*

Chcę, żebyście zauważyli, iż to był nie tylko Bóg, który wzbudził Jezusa z martwych i dał Mu Życie, ale mamy przystęp do Boga przez Wiarę, która była dana Jezusowi przez Jego Ojca. Ta Wiara, którą On otrzymał od Ojca, umożliwiła nam otrzymać tę samą moc zmartwychwstania w naszych śmiertelnych ciałach. A więc tutaj widzimy, że manifestacja Bożego Słowa w ciele jest kompletnym Objawieniem Bóstwa. Boże życie najpierw wychodzi od Ojca, a potem wstępuje do Jego pierworodnego Syna, a potem do synów. (liczba mnoga)

***Ew. Jana 5:19-25** Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i Syn czyni. 20 Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i ukaże mu jeszcze większe dzieła niż te, abyście się dziwili. 21 Albowiem jak Ojciec wzbudza z martwych i ożywia, tak i Syn ożywia tych, których chce. 22 Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi, 23 Aby wszyscy czcili Syna, jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, ten nie czci Ojca, który go posłał. 24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł z śmierci do żywota. 25 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą.*

A więc widzimy, że nie tylko Biblia jest Objawieniem Ojca, ale kiedy Bóg przyprowadził swego jednorodzonego Syna, to Słowo, które było zmanifestowane w zasłonie ludzkiego ciała, nie różniło się od tej Biblii, kiedy przyszło, by objawić Ojca. Zatem widzimy, że to Słowo Boże jest Bogiem, a To zmanifestowane Słowo jest Bogiem. To nie są dwaj Bogowie. Ale Słowo jest Bogiem, nie ważne, jaką przybrało formę lub manifestację. Bóg jest Bogiem i On zasłonił samego siebie wiele razy w człowieku. On wziął na siebie tę zasłonę ciała, On nie jest mniejszym Bogiem niż był innym razem. Bóg jest Bogiem i kropka!

A więc słyszymy, jak brat Branham mówi nam: *To jest objawienie Jezusa Chrystusa: Sam Bóg objawiony ze Słowa do ciała. Tym właśnie jest. Bóg jest Słowem, lub raczej, Jezus będący ciałem, to jest objawienie, jak Bóg, Słowo, był zmanifestowany w ludzkim ciele i objawiony nam. I dlatego właśnie On stał się Synem Bożym. On jest częścią Boga. Czy rozumiecie? A wszystkie te Słowa, jak On powiedział: „One mówią o Mnie.” Całe to prawdziwe Boskie objawienie Słowa było zasłonięte w jednym ludzkim ciele, a Bóg okrył to ciałem. ...Bóg objawiony w ludzkim ciele (Zauważcie.)—objawiony ze Słowa do ciała. To jest w **Ew. Jana 1:14** „**A Słowo ciałem się stało i zamieszkało między nami.**”*

Otóż, to przyprowadza nas do tego faktu, że Jezus i Ojciec są dwiema odrębnymi osobami, z dwiema różnymi osobowościami. Syn nie jest Bogiem Synem, On jest Synem Bożym. Ojciec nie jest Synem, lecz w Synu przebywa Ojciec. Więc był to Ojciec w Nim, który przebywał w Synu? Albo było to Bóstwo przebywające w Synu? I pamiętajcie, Webster mówi nam, że słowo Bóstwo oznacza stan lub formę istnienia.

Więc Bóstwo jest stanem lub formą istoty Boga, tak jak chłopiństwo jest stanem lub formą istoty chłopca.

2 Piotra 1:15-21 *Dołożę też starań, abyście także po moim odejściu stale to mieli w pamięci, 16 Gdyż oznajmiliśmy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zreżymowanych baśniach, lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości. 17 Wziął On bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki go doszedł głos od Majestatu chwały: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem. 18 A my, będąc z nim na świętej górze, usłyszeliśmy ten głos, który pochodził z nieba. 19 Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach. 20 Przede wszystkim to wiedźcie, że wszelkie prorocstwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. 21 Albowiem prorocstwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.*

Tutaj Piotr mówi nam, że Słowo jest pewniejsze nie tylko temu, iż Bóg powiedział to w tej Księdze, lecz On również przyprowadził do bytu to, co On powiedział, tak jasno interpretując Słowo, ażeby sprawić, że każda błędna interpretacja tego jest swawolnym faktem nieposłuszeństwa.

Sam Jezus powiedział nam w **Ew. Mateusza 13:10-17**, że Objawione Słowo nie jest dla każdego. A jeśli objawione Słowo nie jest dla każdego, wtedy ani Objawienie Jezusa Chrystusa nie jest dla każdego, bo On jest Słowem, które jest **Ewangelią Jana 1:1**

4 Mojżeszowa 12:6-14 *I rzekł Pan: Słuchajcie moich słów: Jeżeli jest u was prorok Pana, To objawiam mu się w widzeniu, Przemawiam do niego we śnie. 7 Lecz nie tak jest ze sługą moim, Mojżeszem. W całym moim domu jest on wiernym. 8 Z ust do ust przemawiam do niego, I jasno, a nie w zagadkach. I prawdziwą postać Pana ogląda on. Dlaczego więc ośmieliliście się Wypowiadać się przeciwko słudze memu, Mojżeszowi?*

Zwróćcie uwagę, Bóg powiedział: nie poślę proroka mówiącego w zagadkach. On nie przyjdzie z rozdwojonym językiem, to nie będzie enigma, tego nie będzie trzeba zgadywać. Nie, on przyjdzie z Moimi Słowami, a będą uszeregowane od przedniej okładki do tylnej okładki księgi. One będą te same od 1. Mojżeszowej do Objawienia. W tym nie będzie błędu, co on powie. Więc jeśli dodacie jedno słowo, otrzymacie plagi, a jeśli odejmiecie jedno słowo, to wskazuje na to, że nie macie pełnego obrazu od początku. Brat Branham nie przyszedł nauczać nas zrozumienia unitarian odnośnie Bóstwa. Ani nie przyszedł nauczać nas teologii trynitarian. On przyszedł ze świadectwem Jezusa Chrystusa na swych ustach, a ja udowadniałem na całym świecie, że to, czego on nauczał, idzie od 1. Mojżeszowej do Objawienia, a jeśli nie podoba wam się, co było nauczone wtedy, przykro mi, ponieważ jesteście zaślepieni na to, czego nauczał nas Bóg przez Syna Jezusa Chrystusa.

5 Mojżeszowa 4:36 *Z nieba dał ci słyszeć swój głos, aby cię utrzymać w karności, a na ziemi ukazał ci swój wielki ogień, i słyszałeś jego słowa spośród ognia.* Więc czyj to jest głos, który słyszymy w tym czasie, jeżeli On powiedział, że w tym ostatecznym czasie On będzie przemawiał w Synu. To jest ciągle Głos Samego Boga. Kto zstąpił z Okrzykiem? Ojciec Chwały. Sam Bóg zstąpił z Okrzykiem, Poselstwem, żeby przygotować nas do adopcji.

A jesteśmy ostrzegani w Piśmie, że kiedy Bóg przychodzi ponownie, lepiej słuchajmy tego, co on ma do powiedzenia.

Hebrajczyków 12:25-26 *Baczenie, abyście nie odtrącili tego, który mówi; jeśli bowiem tamci, odtrąciwszy tego, który na ziemi przemawiał, nie uszli kary, to tym bardziej my, jeżeli się odwrócimy od tego, który przemawia z nieba. 26 Ten, którego głos wtenczas wstrząsnął ziemią, zapowiedział teraz, mówiąc: Jeszcze raz wstrząsnę nie tylko ziemią, ale i niebem.*

1 Tesaloniczan 4:14-16 *Albowiem jak wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też wierzymy, że Bóg przez Jezusa przywiedzie z nim tych, którzy zasnęli. 15 A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. 16 Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniola i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie,*

A **Objawienie 10:1-7**, które mówi nam, że Pan, który *krzyknął donośnym głosem jak ryk lwa.* jest Bożym Głosem u **Amosa 3:6-8** *Czy nie lęka się lud, gdy w mieście zabrzmi trąba? Czy zdarza się w mieście nieszczęście, którego by Pan nie wywołał? 7 Zaiste, nie czyni Wszechmogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom. 8 Gdy lew zaryczy, któż by się nie bał? Gdy Wszechmogący Pan każe, któż by nie prorokował?*

2 Piotra 1:16-21 *Gdyż oznajmiłszy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zřęcznie zmyślonych baśniach, lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości. 17 Wziął On bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki go doszedł głos od Majestatu chwały: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem. 18 A my, będąc z nim na świętej górze, usłyszeliśmy ten głos, który pochodził z nieba. 19 Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wejdzie jutrzeńka w waszych sercach. 20 Przede wszystkim to wiedzcie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. 21 Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.*

Więc jakim sposobem Słowo stało się pewniejsze? Ponieważ nie tylko Bóg tak powiedział, lecz wszedł w to, co wypowiedział i zmanifestował Samego Siebie światu przez zasłonę swego drogiego Syna.

Dlatego jeśli Biblia jest kompletnym objawieniem Jezusa Chrystusa, a więc ująć jedno słowo daje ci innego Jezusa, i otrzymasz plagi. Ująć jedno słowo z tej Biblii, ująć z objawienia Jezusa Chrystusa, a twoje imię będzie wyjęte z księgi Życia. Dlaczego? Ponieważ dodając lub ujmując, przedstawiasz innego Jezusa. Dlatego Paweł powiedział: zmieniliście to, co powiedziałem, dlatego jesteście przeklęci.

A co się dzieje, kiedy ludzie powstają z ewangelią o odmiennym charakterze? Oni otrzymują ducha o innym charakterze niż Duch Święty. A jaki rodzaj Ducha mógłby to być? Paweł powiedział nam w Galacjan 1, że oni wypaczyli ducha. Pozwólcie mi przeczytać jeszcze raz z tłumaczenia nazwane Poselstwo.

Galacjan 1:6-9 Poselstwo 6 *Nie mogę uwierzyć w waszą zmienność, że tak prędko dajecie się odwieść od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii, 7 Chociaż innej nie ma; są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekreślić ewangelię Chrystusową. 8 Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty! 9 Jak powiedzieliśmy przedtem, tak i teraz znowu mówię: Jeśli wam ktoś zwiastuje ewangelię odmienną od tej, która przyjęliście, niech będzie przeklęty! 10 A teraz, czy chce ludzi sobie zjednać, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Bo gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusowym. 11 A oznajmiam wam, bracia, że ewangelia, którą ja zwiastowałem, nie jest pochodzenia ludzkiego; 12 Albowiem nie otrzymałem jej od człowieka, ani mnie jej nie nauczono, lecz otrzymałem ją przez objawienie Jezusa Chrystusa.*

A na koniec przeczytajmy z **2 Koryntian 11-13** z tłumaczenia nazwane Poselstwo, bo mogę się bardzo zidentyfikować z Pawłem w tym, co on tutaj mówi.

2 Koryntian 11:10 *Obyście umieli znieść odrobinę niedorzeczności z mojej strony. W samej też rzeczy znosicie. 2 Zabiegam bowiem o was z gorliwością Bożą; albowiem zaręczyłem was z jednym mężem, aby stawić przed Chrystusem dziewicę czystą, 3 Obawiam się jednak, ażeby, jak wąż chytrą swoją zwiódł Ewę, tak i myśli wasze nie zostały skażone i nie odwróciły się od szczerego oddania się Chrystusowi. 4 Bo gdy przychodzi ktoś i zwiastuje innego Jezusa, którego myśmy nie zwiastowali, lub gdy przyjmujecie innego ducha, którego nie otrzymaliście, lub inną ewangelię, której nie przyjęliście, znosicie to z łatwością. 5 Lecz uważam, że ja w niczym nie ustępuję tym arcyapostołom. 6 Choć tedy jestem prostakiem w mowie, to jednak nie w poznaniu; owszem, okazaliśmy je przed wami wszystkimi pod każdym względem. 7 Albo czy popełniłem grzech, poniżając siebie samego, abyście wy byli wywyższeni, że za darmo zwiastowałem wam ewangelię? 8 inne zbory złupiłem, przyjmując pomoc pieniężną, by móc wam służyć, 9 A w czasie pobytu u was, cierpiąc niedostatek, nikomu nie byłem ciężarem; gdyż braki moje pokryli bracia, którzy przybyli z Macedonii; pilnowałem się i będę się pilnował, by w niczym nie być wam ciężarem. 10 Jak prawda Chrystusowa jest we mnie, tak tej chluby nikt mi nie odbierze w granicach Achai. 11 Dlaczego? Czy dlatego, że was nie miłuję? Bóg to wie! 12 A to, co czynię, czynić też będę nadal, aby odebrać podstawę tym, którzy chcą mieć podstawę, by w tym, czym się chlubią, byli*

takimi, jakimi my jesteśmy. 13 Tacy bowiem są fałszywymi apostołami, pracownikami zdradliwymi, którzy tylko przybierają postać apostołów Chrystusowych. 14 I nic dziwnego; wszak i szatan przybiera postać anioła światłości. 15 Nic więc nadzwyczajnego, jeśli i słudzy jego przybierają postać sług sprawiedliwości; lecz kres ich taki, jakie są ich uczynki. 16 Powtarzam raz jeszcze: Niech nikt mnie nie uważa za głupiego; jeżeli zaś jestem taki, to przyjmijcie mnie jako głupiego, abym i ja mógł się nieco chlubić. 17 To, co mówię, mówię nie po myśli Pana, lecz jakby w przystępie głupoty, która bywa podłożem przechwałek. 18 Skoro wielu się przechwala według ciała i ja będę się przechwalał. 19 Chętnie bowiem znosicie głupców, wy, którzyście mądrzy! 20 Znosicie bowiem, gdy was ktoś niewolnikami robi, gdy was ktoś wyzyskuje, gdy was ktoś łupi, gdy się ktoś wynosi, gdy was ktoś po twarzy bije. 21 Ku własnej hańbie to mówię, że w tym byliśmy słabi; bo jeśli ktoś w czymś jest śmiały, mówię to w przystępie głupoty, i ja jestem śmiały. 22 Hebrajczykami są? Ja także. Izraelitami są? Ja także. Potomkami Abrahama są? Ja także. 23 Sługami Chrystusa są? Jako niespełna rozumu to mówię; daleko więcej ja, więcej pracowałem, częściej byłem w więzieniach, nad miarę byłem chłostany, często znajdowałem się w niebezpieczeństwie śmierci. 24 Od Żydów otrzymałem pięć razy po czterdzieści uderzeń bez jednego, 25 Trzy razy byłem chłostany, raz ukamienowany, trzy razy rozbił się ze mną okręt, dzień i noc spędziłem w głębinie morskiej. 26 Byłem często w podróży, w niebezpieczeństwach na rzekach, w niebezpieczeństwach od zbójców, w niebezpieczeństwach od rodaków, w niebezpieczeństwach od pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustyni, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach między fałszywymi braćmi. 27 W trudzie i znoju, często w niedosypianiu, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimie i nagości.’ 28 Pomijając te sprawy zewnętrzne, pozostaje codzienne nachodzenie mnie, troska o wszystkie zbory. 29 Jeśli kto słabnie, czy i ja nie słabnę? Jeśli kto się potknie, czy i ja nie płonę? 30 Jeśli się mam chlubić, to chlubić się będę ze słabości mojej. 31 Bóg i Ojciec Pana Jezusa, który jest błogosławiony na wieki, wie, że nie kłamię. 32 Namiestnik króla Aretasa w Damaszku otoczył strażą miasto Damascenczyków, aby mnie pojmać, 33 Ale spuszczo no mnie w koszu przez okienko w murze i uszedłem jego rąk.

2 Koryntian 12:1-6 Muszę się chlubić, choć nie ma z tego żadnego pożytku; toteż przejdę do widzeń i objawień Pańskich. 2 Znałem człowieka w Chrystusie, który przed czternastu laty - czy to w ciele było, nie wiem, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie - został uniesiony w zachwyceniu aż do trzeciego nieba. 3 I wiem, że ten człowiek - czy to w ciele było, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie - 4 Został uniesiony w zachwyceniu do raju i słyszał niewypowiedziane słowa, których człowiekowi nie godzi się powtarzać. 5 Z takiego chlubić się będę, ale z siebie samego chlubić się nie będę, chyba tylko ze słabości moich. 6 Bo jeśli nawet zechcę się chlubić, nie będzie to przechwałka głupiego, bo prawdą będzie to, co powiem; lecz wstrzymuję się, aby ktoś nie myślał o mnie więcej nad to, co u mnie widzi lub co ode mnie słyszy.

Pochylmy nasze głowy w modlitwie...